

[Pürschel.]

tilladt mig at sige, at Retfærdigheden vil græde. Ja, det vil den. Thi jeg tillod mig før at paavise, at den eneste Baggrund for, at man i § 1031 gav Underretssagførerne Ret til at procedere i langt videre Omfang, end de havde tidligere, var Frygten for, at man ellers vilde komme til at gøre Indgreb i velerhvervede Rettigheder.

Nu er Sagen den, at der findes en stor Kreds af Mennesker her i Landet, som har ofret betydelige Beløb paa at skaffe sig den fuldstændige Uddannelse, som er Forudsætningen for at blive Landsretssagfører, Mennesker, som har maattet gaa som Fuldmægtige, nogle af dem i flere Aar udover de tre, som kræves, for at faa de Prøvesager, som kan skaffe Adgang til at blive Landsretssagfører.

Hvorfor? Hvorfor har de skaffet sig dette? For at kunne sige til Offentligheden: Vi har denne Uddannelse praktisk og teoretisk. Dette er en økonomisk Værdi. Uddannelsens Værdi fremlyser klart deraf, at man rundt omkring i Provinsbyerne i tidligere Tid har set Betegnelsen: Underretssagfører, cand. jur. Det er det, som ligger i Landsretssagførerbetegnelsen. Det er det, de Underretssagførere, der ikke har fuldstændig juridisk Eksamen, vil vinde uden Sværds slag ved at blive til Landsretssagførere.

Det er en økonomisk Værdi, der, rent bortset fra Proceduren, ligger i dette at kunne betegne sig som Landsretssagfører. Ingen er i Tvivl om, at det er en økonomisk Værdi at kunne betegne sig som Højesteretssagfører. Ingen bør være i Tvivl om, at der er en økonomisk Værdi i paa sit Skilt at kunne sætte Landsretssagfører, og det er dette, som skal naas ved dette Ændringsforslag.

Derfor synes jeg ikke, det sejler under helt rent Flag, naar det udelukkende lægger Vægten paa den Side af Sagfører-væsenet, som er vendt mod Proceduren, og ganske ser bort fra den Side af det, som er den, hvoraf største Parten af dem, der er Tale om i dette Andragende, lever; thi jeg har før vist, at Procedure for de allerfleste af dem kun er en rent minimal Ting.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen sagde, at Folk vilde ikke gaa til en Mand, der ved Prøven var kasseret som Landsretssagfører. Jeg gad vidst, hvorpaa de skulde kunne se, at han var kasseret, naar han, til Trods for at han er kasseret, har Lov til at kalde sig Landsretssagfører.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Axel Møller udtale, at hvis jeg har refereret det ærede Medlem forkert, beder jeg om Undskyldning, men jeg vil glæde mig til at se Fortrykket. Jeg fik det bestemte Indtryk, at det ærede Medlem trøstede Medlemmerne af dette Ting med, at det ikke gjorde noget, at dette Ændringsforslag blev vedtaget, for Lovforslaget vilde komme tilbage fra Landstinget. Jeg skal med spændt Opmærksomhed følge Fortrykket.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Knud Hansen sige, at selvfølgelig udtalte jeg ikke, at man ikke kunde gaa bort fra et Kompromis, men jeg sagde, at man kan ikke gaa bort fra et Kompromis, medmindre man kan anføre afgørende Grunde derfor. Det er det, det ærede Medlem ikke har kunnet. Det ærede Medlem har tværtimod anført en Mængde Grunde, om hvilke han selv indrømmer, at de fører egentlig ikke til det her foreliggende Forslag, men muligvis til et andet.

Det, som er det afgørende her, er, om Folketinget her vil stemme for en Bestemmelse, som ikke i Lovens endelige Skikkelse kan bevare den Form, den har, for den er for umulig. Det er dette, som er det afgørende. Om kort Tid vil man maaske staa overfor et andet lignende Forslag. Naar vi nu giver Landsretssagførere Ret til i en vis Udstrækning at møde for Højesteret, saa vil Kravene rimeligvis vokse, og saa vil man snart kræve, at de ogsaa skal have Ret til Titelen Højesteretssagfører. Jeg tror dog ikke, nogen her paa Rigsdagen vilde gaa med til det foreløbig.

Axel Møller: Jeg har anført det juridiske Fakultets Stilling, da jeg første Gang havde Ordet, og gjort opmærksom paa, at dets Udtalelse om Forslaget refererede sig til det principale Forslag, at man uden videre skulde ligestille alle de gamle Underretssagførere med Landsretssagførere. Fakultetets Svar staar udtrykkelig anført i Betænkningen som Underbilag 6 til Bilag 2, dér vil ærede Medlemmer se, at det er det principale Forslag, som Fakultetet udtalte sig om, og dette Forslag vil jeg ogsaa være imod.

Med Hensyn til Retsplejeudvalgets Stilling vil jeg ogsaa gerne bede ærede Medlemmer se efter i Betænkningen i Underbilag 1 til Bilag 2, hvoraf det fremgaar, at der ogsaa indenfor Retsplejeudvalget har været et subsidiært Forslag fremme, som var strengere paa en vis